

Ημερολόγιον
Ραμπαγά του έτους 1879

Δ. Α. Κ. [Δημήτριος Κορομηλάς]

Έφαγες βλίττα

Σκώμμα

Ημερολόγιον Ραμπαγά έτους 1879, Αθήνα (1879), σ. 50-57

ΕΦΑΓΕΣ ΒΛΙΤΤΑ

ΣΚΩΜΜΑ

ΥΠΟ

Α Α Κ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Θανάσης	Βασίλω
Κότσος	Σταμάτα

Ἡ σκηνή σύγχρονος ἐν Ἀθήναις

Ἡ σκηνή περιστῆ δωμάτιον ἰσογείου μικρῆς οἰκίας. Ὀλίγιστα ἐπιπλα, πρὸ πάντων δὲ ἰδωλία τῆς αἰσιμαίνας. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνηρτημέναι διάφοροι εἰκόνας παριστώσασιν ὑποθέσεις ἐκ τῆς μυθολογίας. Ἐπὶ τραπέζῃ· καὶ ἰδωλίου σαλῆς τοῦ σιδερώματος. Εἰς τὸ βῆθος θύα· ἐν ἑκτῇ πλαγίως, παράθυρον κατέναντι τῆς θύρας ταύτης διέξῃ. Παρὰ τὴν ἐξίτιζαν ἀριστοτερεῖ ἢ κοφρα τῆς μπουγάδας

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΒΑΣΙΛΩ σιδερόνουσα καὶ εἶτα **ΚΟΤΣΟΣ**.

ΒΑΣΙΛΩ

Τρεῖς ἡμέραις ἔχει νὰ φανῇ ὁ Κότσος ἀπὸ τοῦ δῶ. τί νὰ πάθῃ; Μῆνα τὸν ἤπῃς χαμπάρι ὁ ἄντρας μου; Ὁ ἥλιος ἐδασίλεψε καὶ δὲ ὄξῃθη μὴδ' ἀπόψε· μὰ ἂν δὲν ἔρθῃ κι' αὐριο, θὰ πεταχτῶ ἴσα μὲ τὴν κυρὰ Σταμάτα.

ΚΟΤΣΟΣ κρυφίως προκίπτων ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ βῆθους

Βασίλω, Βασίλω.

ΒΑΣΙΛΩ ἀποθέτουσα τὸ σίδηρον

Νά τοι.

ΚΟΤΣΟΣ εἰσερχόμενος

Μονάχη σου εἶσαι;

ΒΑΣΙΛΩ

Τέτοια ὥρα, ἀθείφοβε;

ΚΟΤΣΟΣ

Σοῦ ἔφερα ἓνα πορτοκάλλι, μὰ εἶνε πρώτης.

ΒΑΣΙΛΩ λαμβάνουσα τὸ πορτοκάλλιον

Ἄμ' ἂν ἔρθῃ ὁ ἄντρας μου τώρα;

ΚΟΤΣΟΣ

Τῆρα καὶ τὰ γαρούφαλλα.

ΒΑΣΙΛΩ

Γιατί δὲν ἦρθες ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέραις;

ΚΟΤΣΟΣ

Ποῦ νὰ σ' τὰ εἶπῶ, καυμένη Βασίλω. Ἦρθα γιὰ νὰ μὲ κρύψῃς.

ΒΑΣΙΛΩ

Νὰ σὲ κρύψω;

ΚΟΤΣΟΣ

Μὲ κυνηγᾶν οἱ χωροφυλάκοι· γιὰ νὰ μὲ πᾶνε μέσοι.

ΒΑΣΙΛΩ

Γιὰτί;

ΚΟΤΣΟΣ

Μην τὰ 'ρωτᾷς. Νὰ σ' ἕναν καυγᾶ 'βρέθηκα χω-
ρίς νὰ θέλω. 'ς τὴν πίστι μου σοῦ λέω χωρὶς νὰ
θέλω 'περνοῦσ' ἀπὸ 'κεῖ. . . .

ΒΑΣΙΛΩ

Τὸ λοιπὸν;

ΚΟΤΣΟΣ

Καθὼς εἶδα νὰ χτυποῦν τέσσερι τὸ Γιαννάκη
τὸν ἀδερφοπότη μου, ἐβγάλα κ' ἐγὼ τὸ μαχαίρι,
μὰ δὲ 'θάρσα. . . . νὰ, (Στασροκοπούμενος) μὰ
τὴ Βαγκελίστρα. Στάσου γὰ σοῦ δεῖξω καὶ τὸ
μαχαίρι. (ἐξάγει τὴν μάχαιράν του) Νὰ, τή-
ρα 'δῶ.

ΒΑΣΙΛΩ

Αὐτὸ εἶνε κατακόκκινὸ ἀκόμα. 'Εσὺ δὲν τῶχεις
οὔτε παστρεμένο.

ΚΟΤΣΟΣ

Μπᾶ, διόλει! Θὰ 'πесе κάτω 'ς τὰ αἷματα, γιατί
ἐγὼ δὲ 'θάρσα' μόνο εἶτσι ποῦ τῶλινα μιὰ μπη-
γυτὴ μονάχα, κ' ἐκεῖνη δὲ πιστεύω νὰ 'πιασε, γιατί
τὸν εἶδα νὰ ξανασηκωθῆ ἐκείνου τὸ τζαναμπέτη.

ΒΑΣΙΛΩ τείνουσα τὸ σῶς

Στάσου, στάσου.

ΚΟΤΣΟΣ

Χωροφυλάκει;

ΒΑΣΙΛΩ

"Ὁχι, μοῦ 'φάνηκε.

ΚΟΤΣΟΣ

Νὰ μὲ κρύψης, Βασίλω μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Τί λές, καυμένε Κότσο, ποῦ νὰ σὲ κρύψω; ἔχω
τέπο πουθενά.

ΚΟΤΣΟΣ

Νὰ, ἐδῶ μέσα, ἐκεῖ, ὅπου θέλεις.

ΒΑΣΙΛΩ

'Αμ' ὁ ἄντρας μου;

ΚΟΤΣΟΣ

Κανένα κατῶγι δὲν ἔχεις;

ΒΑΣΙΛΩ

Τίποτε.

ΚΟΤΣΟΣ

Τότενες πρέπει νὰ φεύγω.

ΒΑΣΙΛΩ

Ποῦ θὰ πᾶς;

ΚΟΤΣΟΣ

Στὴ Σμύρῃ.

ΒΑΣΙΛΩ

Τί λές, Κότσο;

ΚΟΤΣΟΣ

'Αμ' τί νὰ μὲ πιάσουν; γιατί θὰ μὲ πιάσουν,
θὰ μὲ πιάσουν τοὺς ἄλλους τοὺς ἔπιασαν καὶ τοὺς
ἔχουν τώρα 'ς τοῦ Γκαρμπολά. Ποῖος ξέρει πόσο
θὰ κάνουν ὡς ποῦ νὰ δικαστοῦνε.

ΒΑΣΙΛΩ

Κι' ἂν πᾶς 'ς τὴ Σμύρνη πότε θὰ ξανάρθης;

ΚΟΤΣΟΣ

"Ἐνας Θεὸς τὸ ξέρει.

ΒΑΣΙΛΩ

Καυμένε Κότσο, ὄλο σὲ καυγάδες μπλέκεσαι.

ΚΟΤΣΟΣ

"Ας'τα τώρα τοῦτα καὶ τήραξε νὰ ἰδῆς 'μπο-
ρεῖς νὰ μὲ κρύψης ἢ νὰ φεύγω.

ΒΑΣΙΛΩ

Μὰ αὐτὸ συλλογίζουμαι τόσην ὥρα. Ποῦ νὰ
σὲ κρύψω ποῦ ἐκείνος ὁ ἄντρας μου δὲν ἀφίνει
γωνιά ἀγύριστη.

ΚΟΤΣΟΣ

Σοῦ λέω ἂς εἶνε καὶ μπουντροῦμι, γιατί δὲν
ἔχω ἀλλοῦ πουθενά νὰ πάω.

ΒΑΣΙΛΩ βαίτουσα πρὸς τὸ βάθος

"Ἐλα 'δῶ τὸ λοιπὸν.

ΚΟΤΣΟΣ

Κάποιος ἔρχεται.

ΒΑΣΙΛΩ

'Αλλοί μου! ὁ ἄντρας μου.

ΚΟΤΣΟΣ

Τώρα;

ΒΑΣΙΛΩ ἀναλαμβάνουσα τὸ σίδερον
Πετᾶξου ἀπ' τὸ παράθυρο.

ΘΑΝΑΣΗΣ εἰσερχόμενος

Γυναῖκα. (βλέπων τὸν ἀπὸ τοῦ παραθύρου
πηδῶντα Κότσον) "ὦ, ὦ, ὦ!

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΘΑΝΑΣΗΣ, ΒΑΣΙΛΩ.

ΒΑΣΙΛΩ

Καλησπέρα, Θανάση μου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ποιός εἶνε αὐτός ποῦ ᾤδησε ἀπὸ τὸ παράθυρο, γυναῖκα;

ΒΑΣΙΛΩ ἀτάραχος

'Απὸ ποῖο παράθυρο, Θανάση μου;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Νὰ, ἀπὸ τὸ παράθυρο. (πλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον) 'Απ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ παράθυρο.

ΒΑΣΙΛΩ σιδερόνοουσα

Εἶδες κανένα νὰ ᾤδησε ἀπὸ τὸ παράθυρο;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Τί λές, βρε γυναῖκα; Τώρα ἀπὸ ἄδῶ, τούτη τῇ στιγμή, δὲν ᾤδησε ἄνθρωπος;

ΒΑΣΙΛΩ

Νὰ ᾤδησε ἄνθρωπος;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ναί.

ΒΑΣΙΛΩ

'Απ' αὐτοῦ;

ΘΑΝΑΣΗΣ

'Απο ἄδῶ, ναί, ἀπὸ ἄδῶ.

ΒΑΣΙΛΩ

Θὰ σοῦ φάνηκε, Θανάση μου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ, γυναῖκα, ἐγὼ μεθυσμένος δὲν εἶμαι.

ΒΑΣΙΛΩ

Καὶ ποιός σοῦ εἶπε ὅτι πῶς εἶσαι μεθυσμένος;

ΘΑΝΑΣΗΣ

'Εκεῖνο ποῦ σοῦ λέω ἐγώ. 'Εδῶ ἦταν ἄνθρωπος, καὶ τῇ στιγμή ποῦ ἔμπαινα ἐπετάχτηκε ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ποιός ἦταν αὐτός ὁ ἄνθρωπος.

ΒΑΣΙΛΩ

'Ορεξί ἔχεις, καυμένε Θανάση.

ΘΑΝΑΣΗΣ ἰδίᾳ

Θὰ μὲ κάνη νὰ τὸ πιστέψω πῶς δὲν εἶδα ἄν

θρωπο. (βλέπων αὐτὴν ὑπόδρα) Μὰ τὴν Παναγιὰ θὰ μὲ κάνη νὰ τὸ πιστέψω. (ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ κοινόν) Μὰ 'πὲς τε, 'ς τὸ θεό σας καὶ σεις, δὲν τὸν εἶδατε νὰ φύγη; (ἰδίᾳ) Τί διάλογο, μοῦ ἐφάνηκε; δὲ γίνεται· τὸν εἶδα, ἔκαμε μιὰ φράτ κ' ἔφυγε.

ΒΑΣΙΛΩ

Οὐ, κι' αὐτὰ τὰ κάρβουνα!

ΘΑΝΑΣΗΣ

Γυναῖκα, ἂν δὲ μοῦ εἶπῃς ποιός ἦταν ἐδῶ καὶ τί δουλειὰ ἦρθε νὰ κάνη νὰ μὴν ἔξημερωθῆς 'ς τὸ σπίτι μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Τί λές, Θανάση, μὲ τὰ σωστά σου 'μιλεῖς;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Μὲ τὰ σωστά μου, μάλιστα. Νὰ πᾶς 'ς τὴ μάνα σου.

ΒΑΣΙΛΩ

'Αλλο κακὸ πάλι καὶ τοῦτο. Καὶ καλὰ καὶ σώνει ἦταν ἄνθρωπος.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ποιός ἦταν.

ΒΑΣΙΛΩ

Πήγαινε ἔρες τον.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Γυναῖκα, θὰ μοῦ πῆς ποιός ἦταν.

ΒΑΣΙΛΩ

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ μοῦ εἰπῆς τοῦ λόγου σου ποιός ἔρχετ' ἐδῶ, ζηλιαρόγατε.

ΘΑΝΑΣΗΣ

'Εγὼ ζηλιάρης;

ΒΑΣΙΛΩ

'Εσύ; καὶ τὸν ἴσκιο σου ζηλεύεις.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ποιός ἦταν· τί δουλειὰ εἶχ' ἐδῶ.

ΒΑΣΙΛΩ

Ξεφόρτωνέ με.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Καλό.

ΒΑΣΙΛΩ

"Όλο τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.

ΘΑΝΑΣΗΣ

"Αν δὲ μοῦ εἰπῆς ποιὸς ἦταν νὰ τὸ ξέρης, νὰ, (σταυροκοπούμενος) μὰ τὸ σταυρὸ ποῦ πιστεύω, θὰ πᾶς 'ς τὴ μάνα σου καὶ δὲ θὰ ξαναγυρίσης πλιά 'ς τὸ σπίτι μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Μὰ ἐτρελλάθηκες, Θανάση;

ΘΑΝΑΣΗΣ ἐξερχόμενος ἀριστερῶ

'Εκεῖνο ποῦ σοῦ λέω 'γώ.

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΒΑΣΙΛΩ καὶ εἶτα **ΣΤΑΜΑΤΑ**.

ΒΑΣΙΛΩ

'Εδῶ τὰ ἐμπλέξαμε! Νὰ τοῦ εἰπῶ ποιὸς ἦταν; ἄμ' θὰ μ' ἐσκότωνα. Πῶς δίκολο νὰ τὰ καταφέρω τώρα. Μηγάρις ἔχω κ' ἐγὼ κανέναν ἀδερφὸ, κανέναν ξάδερφο; μῆνα ἔρχεται κανεὶς ἐδῶ; Καθῶς ἀρχίνησα πρέπει καὶ νὰ τελειώσω: δὲν ἦταν κανεὶς, δὲν ἦταν... Μὰ θὰ πῶ 'ς τὴ μάνα μου ἔτσι... Τὶ διάλολο νὰ κάνω.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Καλησπερούδια σου, Βασίλω μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Καλῶς την τὴν κυρὰ Σταμάτα.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Αἱ, τὰ 'μαθες τοῦ Κότσου μας; ἐλάβωσε δυὸ τὰ προφῆς καὶ τότε γυρεύουν τώρα ἤρθαν καὶ 'ς τὸ σπίτι μου σὰν ξαδέρφη του ποῦ εἶμαι. Μὰ ποῦ ἔχεις τὸ νοῦ σου; ἐγὼ σοῦ 'μιλῶ κ' ἐσὺ χάρφεις μύγαις.

ΒΑΣΙΛΩ

"Άσε με, κυρὰ Σταμάτα, γιατί κατὰ πῶς εἶμαι τώρα....

ΣΤΑΜΑΤΑ

Τί ἔχεις; δὲν 'πέρασε ἀπὸ 'δῶ;

ΒΑΣΙΛΩ

Γιατὶ 'πέρασε γιὰ τοῦτο εἶμαι ἔτσι.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Τί τὰ χαλάσαμε πάλι; ἄμ' ξαναφτειάνονται, Βασίλω μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Τὸν εἶδε ὁ ἄντρας μου, κυρὰ Σταμάτα.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Χριστὲ καὶ Παναγιά!

ΒΑΣΙΛΩ

Γιὰ δαῦτο μὲ βλέπεις ἔτσι.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Τὸν εἶδε, αἱ; καὶ τί τοῦ εἶπες;

ΒΑΣΙΛΩ

Τί νὰ τοῦ εἰπῶ; "Έκανα πῶς δὲν ἤξερα τίποτις.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Καὶ ποῦ τὸν εἶδε;

ΒΑΣΙΛΩ

'Εδῶ μέσα.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Παναγιὰ βόηθα!

ΒΑΣΙΛΩ

Τὴν ὥρα ποῦ ἔμπαιν' αὐτὸς, ὁ Κότσος πετιοῦνταν ἀπ' τὸ παράθυρο.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Αἱ μ' 'μπορεῖ καὶ νὰ μὴν τὸν 'πῆρε τὸ μάτι του, Βασίλω μου· μὴν πικραίνεσαι.

ΒΑΣΙΛΩ

Τί κάλεσαι καὶ λὲς, κυρὰ Σταμάτα; μιὰ ὥρα μ' ἐπαίδευε νὰ τοῦ εἰπῶ ποιὸς ἦταν καὶ ποιὸς ἦταν, ἐγὼ δὲν τοῦλεγα τίποτις. 'Θύμωσε τὸ λοιπὸν κ' αὐτὸς καὶ μού-εἶπε ὅτι πῶς ἂν δὲν τοῦ εἰπῶ ποιὸς ἦταν νὰ πῶ 'ς τὴ μάνα μου.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Καλὰ ἔκανες καὶ δὲν τοῦ εἶπες ποιὸς ἦταν.

ΒΑΣΙΛΩ

Ναὶ, μὰ πῶς θὰ κάνω τώρα;

ΣΤΑΜΑΤΑ

Μὴ σὲ μέλη. Μάγια νὰ τοῦ κάνουμε.

ΒΑΣΙΛΩ

Μάγια;

ΣΤΑΜΑΤΑ

Τί ἐφίγατε σήμερις;

ΒΑΣΙΛΩ

Βλίττα.

ΣΤΑΜΑΤΑ βαίνοῦσα πρὸς τὴν θύραν
Καλά,

ΒΑΣΙΛΩ

Μὰ τί θὰ κάνεις;

ΣΤΑΜΑΤΑ ἐπιστρεφόμενη

Ἐσὺ νὰ τοῦ λὲς πῶς δὲν ἦτανε κἀνάνας, τ' ἀ-
κουσες;

ΒΑΣΙΛΩ

Ποῦ πᾶς;

ΣΤΑΜΑΤΑ

Πάω ἐδῶ'ς τὴν συμπεθέρα μου τὴν κυρὰ Πα-
ναγιώταινα. Ἐέρει κάτι μάγια ποῦ εἶνε ἓνα κ'
ἓνα. Σὲ λιγάκι ἔρχομαι.

ΒΑΣΙΛΩ

Ἄμει, γειά σου, κυρὰ Σταμάτα μου.

ΣΤΑΜΑΤΑ ἐπιστρεφόμενη

Τίραξε καλὰ μὴ γελαστῆς καὶ τοῦ εἰπῆς τί-
ποτες.

ΒΑΣΙΛΩ

Ἐρῶλλάθηκα;

ΣΤΑΜΑΤΑ ἀπὸ τῆς θύρας

Ἄσ' τὸνε νὰ φωνάζῃ, τὸ νοῦ σου· πάω κ' ἔρ-
χομαι.

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΒΑΣΙΛΩ καὶ εἶτα **ΚΟΤΣΟΣ.**

ΒΑΣΙΛΩ

Κατακαῦμένη μάνα, ὄντας μ' ἐπάντρευες δὲ ῥω-
τοῦσες καὶ τὸ γείτονα νὰ σοῦ εἰπῇ σὲ ποιὸν μ'
ἔδινες; Μ' ἔκλεισε, μ' ἔκλειδωσε ἀπὸ τῆς ζήλεια
του νὰ μὴ μὲ ἰδῇ ὁ ἥλιος· τί ἐκατάλαθε; (Σιδε-
ρικοῦσα) Ὁ πρῶτος ποῦ μοῦ ἔγνεψε τὸν ἐγλυ-
κοῦτταξα. Βρέθηκε νὰ ἦν' ὁ Θινάσης αὐτός. φταίω
ἄγῳ; Ἄς ἦταν κατὰ πῶς εἶνε ὅλοι οἱ ἄντρες νὰ
μὴν ἀγαποῦσα ἄλλοι. Μὰ ὅχι, τὸ πρωτὶ σηκό-
νεται φωνάζει· τὸ βράδυ πέφτει νὰ κοιμηθῇ, φω-
νάζει πάλι ὡς καὶ μέσ' 'ς τὸν ὕπνο του κάτι λέει,
πάντα γιὰ νά'χη νὰ εἰπῇ κάτι τίς. Ἄμ' σιδερένιος
νὰ ἦνε ὁ ἄνθρωπος θὰ λυώση. Θέλω κ' ἐγὼ νὰ ξε-
εκάσω, δὲ θὰ παθῶ πάλι!

ΚΟΤΣΟΣ

Βασίλω.

ΒΑΣΙΛΩ ἔντρομος

Πῶ, πῶ, πῶ! τί κάνεις, Κότσο;

ΚΟΤΣΟΣ

Βασίλω μου, μάτια μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Ὁ ἄντρας μου εἶνε μέσα.

ΚΟΤΣΟΣ

Μέσα εἶνε;

ΒΑΣΙΛΩ

Φεῦγα.

ΚΟΤΣΟΣ

Ποῦ νὰ πάω; Ἐκίνα νὰ φύγω μὰ παντοῦ κλη-
τῆρας καὶ χωροφυλάκοι· βρέθηκαν ἔμπροστά μου.

ΒΑΣΙΛΩ

Γιὰ τὸ Θεὸ μὴ φωνάζῃς.

ΚΟΤΣΟΣ

Μπρὸς γκρεμνὸς καὶ πίσω βράχος· ἦρθα τὸ
λοιπόν.

ΒΑΣΙΛΩ

Τί νὰ σὲ κάνω;

ΚΟΤΣΟΣ

Νὰ μὲ κρύψῃς, γιατί νὰ σοῦ εἰπῶ, μὲ τὸν ἄν-
τρα σου τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς τὰ φτεριάνου-
με. (ἰδίᾳ) Μιά μαχαιριὰ καὶ πάει λέγοντας (τῆ
Βασίλω) Μὰ μὲ τὴν ἐξουσία δὲν ἔχομε ξεμπερ-
δέματα.

ΒΑΣΙΛΩ

Κότσο μου, φεῦγα, σὲ παρακαλῶ, φεῦγα· θὰ μᾶς
πιάσουν κ' ἐλαθήκαμε.

ΚΟΤΣΟΣ

Θὰ πάω 'ς τὴ Σμύρνη.

ΒΑΣΙΛΩ

Ἄχ, πῶς μὲ βασανίζεις.

ΚΟΤΣΟΣ

Κρύψε με τὸ λοιπόν.

ΒΑΣΙΛΩ

Μὰ μέσα 'ς τὸ σπῆτι μου; Νὰ σὲ πάω 'ς τὴ
μάνα μου.

ΚΟΤΣΟΣ

Τί νά κάνω ἐκεῖ πέρα! Μηδρίς σ' ἀφίνει ὁ
ἄντρας σου νά πᾶς νά τήν ἰδῆς; Μιά φορά τὸ
χρόνο θά σέ βλέπω.

ΒΑΣΙΛΩ

Θά σέ βάλω μέσ' ἄς τῆ λάκκα.

ΚΟΤΣΟΣ

Βάλε με ὅπου θέλεις.

ΒΑΣΙΛΩ

Μὴ φωνάζης καὶ θά σ' ἀκούσῃ.

ΚΟΤΣΟΣ βλέπων τὸν Θανάση

Διάσολε, μ' ἄκουσε.

Ῥίπτεται ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἔξω.

ΣΚΗΝΗ Ε'

ΒΑΣΙΛΩ ΘΑΝΑΣΗΣ.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ἄ, μὰ τούτῃ τῇ φορᾷ σέ εἶδα καλὰ καὶ καλὰ.

ΒΑΣΙΛΩ (ἰδίᾳ)

Τώρα τὴν ἔπαθα

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ἦ δὲν εἶνε πάλι κανένας, αἴ, γυναῖκα;

ΒΑΣΙΛΩ ἀτάραχος

Τί λές;

ΘΑΝΑΣΗΣ πηδῶν ἀπὸ τοῦ παραθύρου

Τώρα θά ἰδῆς.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

ΒΑΣΙΛΩ καὶ εἶτα ΚΟΤΣΟΣ.

ΒΑΣΙΛΩ

Παναγία μου. Θά μοῦ τὸν σκοτώσῃ τὸν Κό-
τσο μου. Καὶ ἡ κυρὰ Σταμάτα δὲ ἔφάνηκε ἀκό-
μη. Θεούλη μου, ἄς μὴν τὸν εὔρισκε!

**ΚΟΤΣΟΣ πηδῶν ἀπὸ τοῦ παραθύρου
εἰς τὸ δωμάτιον**

Σῶπα κ' ἐπέρασε ἀπὸ ἔμπροστά μου χωρὶς
νά μὲ ἰδῆ.

ΒΑΣΙΛΩ

Κότσο μου, ἄς τῆ ψυχῇ τοῦ πατέρα σου, φεῦγα.

ΚΟΤΣΟΣ

Ποῦ νά πάω;

ΒΑΣΙΛΩ

Φεῦγα, γιατί θά σ' εὔρη.

ΚΟΤΣΟΣ

Νά κρυφτῶ ἀπὸ κάτω ἀπ' τὸ τραπέζι.

ΒΑΣΙΛΩ

Ἦχι, ὄχι.

ΚΟΤΣΟΣ

Ἔρχεται.

ΒΑΣΙΛΩ

Σ' τὴν κοῦφα τῆς μπουγάδας.

ΚΟΤΣΟΣ πηδῶν εἰς τὸν κόφινον

Ἦλα τὰ πίστευα μὰ ὅτι πῶς θά γίνω καὶ
στάχτη ποτές μου.

**ΒΑΣΙΛΩ ῤίπτοσα ἐπ' αὐτοῦ ῤοῦχα
Τσιμουδιά.**

ΚΟΤΣΟΣ ἀπὸ τοῦ κοφίνου

Ἔγινε μούσκεμα.

**ΒΑΣΙΛΩ ἀναλαμβάνουσα τὸ σίδηρον
Σώπαινε.**

ΣΚΗΝΗ Ζ'

ΘΙ ΑΝΣΤΕΡΩ, ΘΑΝΑΣΗΣ.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Πάει, μοῦφυγε· μὰ τὸν εἶδα, τὸν εἶδα.

ΒΑΣΙΛΩ

Τί εἶδες πάλι;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Τὸν ἄνθρωπο ποῦ ἦταν ἐδῶ καὶ ποῦ ἔπῃθησε
ἀπὸ τὸ παράθυρο.

ΒΑΣΙΛΩ

Σέ καλό σου, ἄντρα μου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Βασίλω, ποῖος ἦτανε.

ΒΑΣΙΛΩ

Πάλι τὰ ἴδια ἄρχισες;

**ΘΑΝΑΣΗΣ βαλῶν πρὸς τὸ παράθυρον
Γυναῖκα....**

ΒΑΣΙΛΩ

Τί εἶνε;

ΘΑΝΑΣΗΣ ἀργίλως

Γυναῖκα....

ΒΑΣΙΛΩ

Τι θέλεις;

ΘΑΝΑΣΗΣ πλησιάζων αὐτήν
Γυναίκα!...

ΒΑΣΙΛΩ

Αἶ, ἐδῶ εἶμαι.

ΘΑΝΑΣΗΣ ἀπειλητικῶς

Θὰ μοῦ εἰπῆς ποιὸς ἦταν.

ΒΑΣΙΛΩ

Ὁ γυιὸς τοῦ δεσπότη.

ΘΑΝΑΣΗΣ καθήμενος

Πήγαινε νὰ ἐτοιμάσῃς τὰ ρούχα σου νὰ πᾶς
'ς τὴ μάνα σου.

ΒΑΣΙΛΩ

Νὰ φέρω κανέναν παπᾶ νὰ σὲ διαβάσῃ;

ΘΑΝΑΣΗΣ

"Ελα, γλήγορα, καὶ ἄλλα λόγια.

ΒΑΣΙΛΩ

"Αντρα μου, τρελλόθηκας;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ποιὸς ἦτανε.

ΒΑΣΙΛΩ

"Αμ' πάω 'ς τὴ μάνα μου καλλίτερα.

ΣΚΗΝΗ Η'**ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ, ΣΤΑΜΑΤΑ.****ΣΤΑΜΑΤΑ**

Καλησπέρα τὴν ἀφεντιά σας μὲ τὴν παρέα σας.
(χαιρετίζουσα δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ) Καὶ τοῦ
λόγου του, καὶ τοῦ λόγου τῆς καί...

ΘΑΝΑΣΗΣ

Τί παρέα λές, κυρὰ Σταμάτα;

ΣΤΑΜΑΤΑ

"Αμ' πόσοι ἦσαστε αὐτοῦ, γιατί δὲ βλέπω καλά-
τρεῖς, τέσσεροι;

ΘΑΝΑΣΗΣ

"Εγὼ κ' ἡ γυναίκα μου.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Μπᾶ, μπᾶ! δὲν εἶν' αὐτοῦ ἡ κυρὰ Μάρω;

ΘΑΝΑΣΗΣ ἐγχειρόμενος

"Εγὼ κ' ἡ γυναίκα μου σοῦ λέω ἤμαστε.

ΣΤΑΜΑΤΑ

"Εχεις δίκιο, παιδί μου. Κακὸ χρόνο νάχουνε
γιὰ βλίττα. Τό-εἰχα ξεχάσει, ζάβαλι, πῶς εἶχα
φάει βλίττα.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Καὶ σὰν ἔφαγες βλίττα;

ΣΤΑΜΑΤΑ

"Αμ' δὲ τὸ ξέρεις πῶς ὅποιος φάει βλίττα τὸν
ἐναν τὸν βλέπει δυὸ καὶ τοὺς δυὸ τέσσερους;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Τί λές, κυρὰ Σταμάτα;

ΣΤΑΜΑΤΑ

Νὰ χαρῶ τὰ νειάτα μου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Βλέπεις κι' ἀνθρώπους νὰ πηδᾶν' ἀπὸ παρά-
θυρα;

ΣΤΑΜΑΤΑ

"Ακοῦς ἐκεῖ. Μῆνα εἶδες κανέναν;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Εἶδα βέβαια· νὰ, δὲν εἶνε πολλὴ ὥρα.

ΣΤΑΜΑΤΑ

"Αμ' ἔφαγες βλίττα, κύρ Θανάση μου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

"Αλίθεια λές. Βλίττα, ἔφαγα σήμερις.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Αἶ, μ' νὰ, γιὰ δαῦτο εἶδες ὅ,τι εἶδες.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Συμπάθησέ με, Βασίλω μου· ἔφταιξα.

ΒΑΣΙΛΩ

Βλέπεις τὸ λοιπὸν ποῦ ὄλο φωνάζεις;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Καλὰ ἔκανες κι' ἤρθες, κυρὰ Σταμάτα· ἀν δὲν
ἐρχώσουν θὰ τὴν ἰχῶριζα τὴ γυναίκα μου.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Γιατί, πατὴρ μου;

ΘΑΝΑΣΗΣ

"Ασ' τα τώρα περασμένα ξεχασμένα. Φέρε μας

γλυκὸ καὶ νερὸ, Βασίλω μου, νὰ τρατάρουμε τὴν
κυρὰ Σταμάτα.

ΒΑΣΙΛΩ

Νὰ σᾶς φέρω. Δὲν περνᾶτε μέσα, γιατί τὴν
πειράζουν τὰ κάρβουνα τὴν κυρὰ Σταμάτα.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Ναί, παιδάκι μου, μὲ πειράζουνε.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Αἴ, πᾶμε μέσα. Θεὸς σ' χωρέσῃ τὸν πατέρα
σου, κυρὰ Σταμάτα. Παναθεματισμένα βλίττα.

ΣΤΑΜΑΤΑ

Κι' ὅπου τὰ κάνει πῆττα, κύρ Θανάση μου,
βέβηρος.

ΚΟΤΣΟΣ κρυφίως τῇ Βασίλω προκύπτων
ἐκ τοῦ κοφίνου

"Ακουσ' ἐδῶ, Βασίλω, θὰ πάρῃς βλίττα κι'
αὔριο;

ΒΑΣΙΛΩ

Σκασμός!

